

udsætte Lovens Krafttræden til den 1ste Juli. Jeg tror, at der her er Tale om ikke saa ganske smaa Beløb, der kunne udgaa af Statskassen, naar denne Mellemtid bliver godt benyttet, og derfor bør Loven træde i Kraft saa snart som muligt, medens jeg dog Intet kan have imod den i § 6 optagne Bestemmelse, at Reglerne i § 1 Position I først træde i Kraft den 1ste Oktober 1875. Jeg skal forøvrigt sige, at under mine Forhandlinger med Toldudvalget i det andet Thing ønskede jeg, at denne Toldforandring ikke skulde træde i Kraft før den 1ste Januar 1876, men jeg ser ingen Grund til at modsætte mig, at de nuværende Bestemmelser ophøre at gjælde den 1ste Oktober 1875. Jeg finder derfor for mit Vedkommende ikke nogen Grund til Andet end at tilraade det ærede Thing at vedtage Udvalgets Flertals Forslag, idet jeg skal bemærke, at det tilbørlig er efter Foranledning af mig, at de Bestemmelser, der findes i § 5, ere blevne optagne i dette Lovforslag.

Ordføreren (Ussing): Efter hvad den ærede Finantsminister nu har bemærket, er det kun overmaade Lidt, jeg kan have at tilføje. Jeg tilstaar, at det for mit Vedkommende ikke er ganske let at forstaa, hvorledes det ærede Mindretal har kunnet komme til den Mening, at det skulde være det Rette, at indskrænke Lovens Gyldighed til den 1ste April 1876, naar det ærede Mindretal dog, som det har gjort i Betænkningen, erkjender, at Loven bør bestaa, indtil en Forbedring i Forholdene paa de dansk-vestindiske Der maatte gjøre den ufornöden. Det maa jo dog nemlig anses som givet, at inden den 1ste April 1876 kunne disse Forhold ikke have forandret sig saaledes, at de ville gjøre Loven ufornöden. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tolden af raffineret Sukker skal jeg bemærke, at det forekommer mig, at ved en Sag af denne Natur er det af en vis Nødvendighed for en Representations-Medlemmer at vise en vis Resignation ved at slutte sig til de Resultater, der ere fremgaaede af de Sagkyndiges Undersøgelse, idet det jo altid kun vil være overmaade Saa, som ville være istand til at danne sig en selvstændig Mening angaaende saadanne Forhold. Men nu er det jo saa, at den Kommission, der sidst har været nedsat angaaende disse Forhold — en Kommission, der bestod af særdeles sagkyndige Medlemmer — er for dens Flertals Vedkommende kommen til det Resultat, at det vilde være utilraadeligt at sætte Tolden paa raffineret Sukker lavere end netop den Satz, som Udvalget her foreslaar, ja det nævnte Flertal er endogjaa kommet til at sætte Tolden en Ubetydelighed højere. Der var derimod et Mindretal, som endogjaa mente, at det var utilraadeligt at gaa saa dybt, og troede, at man burde lade Tolden være endnu noget højere. Ege over-

for hvad der er anført af denne Kommission, er det ikke forekommet Udvalgets Flertal, at den fra nogen anden Side, enten fra det ærede Mindretal eller fra dem i Folkethinget, der have været af en vor modsat Mening, er paaberaabt Autoriteter, som man med nogen Tryghed kunde høre sig for i den Retning, at det skulde være tilraadeligt at gaa lavere, end vi her have foreslaaet. Jeg skal endnu blot fremhæve, at utvivlsomt flere af det høitærede Things Medlemmer ville have set, hvorledes der i den allerfænest Tid i England er fra derværende Sukkeraffinaderier fremkommet Beslagelser over deres Industris Stilling som Følge af den formentlige Toldbegunstigelse, der ved den franske Lovgivning var givet den betydelig udviklede Sukkerindustri i Frankrig. Det er et Moment ved hele denne Sag, der er af den allerstørste Bigtighed, den Jordel, som Lovgivningen i de forskjellige Lande, hvor Koesukkerindustrien drives, i høi Grad giver denne Industri med Hensyn til Udsæelsen af de i disse Lande producerede Koesukkere. Det er et Moment, som man ganske vist ved Beslutningen af det raffinerede Sukker i disse Lande maa tage det allerstørste Hensyn til, naar man ikke ved en altsfor stor Nedsættelse af Tolden der vil risikere at tilintetgjøre den indenlandske Industri paa dette Omraade.

Sæle: Maa jeg blot gjøre den Bemærkning lige overfor den ærede Ordfører, at jeg ikke har anset det for umuligt, at de fælles Sukkerogieret kunde komme i Gang saa betimelig, at Loven ikke behøvede en længere Virksomhed end indtil 1ste April 1876, og jeg er bleven saameget mere bestyrket deri, som den meget ærede Minister ikke til den 1ste Afdeling af nærværende 2den Behandling gjorde noget Forslag om en længere Tidsfrist end den, der stod i Lovforslaget, og som jeg har bibeholdt uden Forandring. — Hvad angaar de Løstførelser, jeg før opgav, da ere de tagne, efter hvad der er fremkommet i det andet Thing, og som jeg har Grund til at anse for paalideligt, da det var Ordføreren, en tidligere Finantsminister, der nævnte Tallet 10,2, som da igjen blev rettet af Ordføreren for Mindretallet til 10,3, uden at denne Rettelse blev modsagt.

Finantsministeren (Fonnesbæch): Jeg ønsker blot i Anledning af, hvad det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Wler) udtalte, at sige, at jeg selvfølgelig skal tage hans Bemærkninger under Overveielse, og jeg ønsker tillige betræffende den ansøgte Moderation i Koesukkerstalaen at sige, at den for Tiden er under Undersøgelse og Overveielse i Ministeriet.

Da Sagen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved